

z ostalimi ter bi zahteval od lastnikov ostalih sohipotek le povračilo ostanka tirjatve po razmerji vrednostij teh ostalih sohipotek — to pa ne temeljem cesije temveč ex titulo regresa per analogiam §-a 869. obč. drž. zak. Takisto je najvišje sodišče v tej zadnje navedeni odločbi tudi precej jasno namignilo, češ, da je cesija kot taka v tem slučaju bila brez pravnega pomena ter sama na sebi (tožnik sezidal je svojo zahtevo izključno nanjo, češ, da je ž njo pridobil vse pravice prvotnega upnika) ne more vpravičiti zahteve plačila. — Tu je torej tožnik, zanašajoč se preveč na cesijo, zgrešil pravi tožbeni naslov; iz tega pa je razvidno tudi, da je pravno stališče prvega hipotekarnega sodolžnika, zahtevajočega regres od ostalih, isto, naj je prejel od plačanega upnika pobotnico ali pa cesijo. Zadnja mu kot taka nič ne hasne!

To v odgovor tistim gospodom, ki so ugovarjali, da je v predležčem slučaju A postopal neprevidno, ker od kreditnega zavoda ni zahteval cesije, češ, da bi bilo potem njegovo stališče nasproti B-ju in C-ju lažje.

S tem skušal sem podpreti glavne razloge, govoreče za to, da je tožba A-jeva, opirajoča se na princip stvarne korealnosti, vpravičena tudi de lege lata in ne le de aequitate.

Pravniška kronika 1894. leta.

Med najtežavnejše naloge sedanje pravniške žurnalistike spada gotovo sestavljanje in pisanje pravniške kronike; kajti če primanjkuje komu gradiva — primanjkuje ga gotovo pravniškemu kronistu.

Tudi preteklo leto je državni zakonik, o deželnih zakonih nam tudi letos ni mogoče govoriti, precej debel zvezek, toda njegova vsebina za pravnika nima posebne zanimljivosti.

Finančna uprava zavzema v državnem zakoniku preteklega leta prvo mesto. Zanima nas pred vsem naredba z dne 21. marca št. 58. drž. zak., ki govori o kolekovanji prošenj, tičočih se pri glasilitve tirjatev h konkurzom. Tudi vodnikov po gorah niso

pozabili finančni krogi; zakon z dne 4. aprila in naredba z dne 7. aprila, št. 71. in 74. drž. zak. določujeta namreč, kako se morajo kolekovati njihove knjižice. — Važen, posebno za naše posojilnice, je zakon z dne 11. junija, št. 111. drž. zak., ki urejuje določbe, veljavne glede preobrnitve posojil. Tolmači in pojasnuje ta zakon naredba z dne 13. junija. — Plačevanja direktnih davkov tičeta se zakona z dne 11. in 26. junija, št. 110. in 139. drž. zak. — Naredba z dne 23. junija, št. 125. drž. zak. pristrigla je življenje našim kovinam po 4 kr. in 20 kr., ona z dne 24. julija št. 158. drž. zak. pa državnim notam po 1 gld.. Zakon z dne 9. julija, št. 154. drž. zak. vpravičuje avstrijsko ministerstvo, da sklene z ogerskim pogodbo, s katero naj se pokliče iz prometa državnih papirjev za 200 milijonov av. veljave. Morda ugledamo čez nekoliko časa zopet nove note, bodisi izrecno državne, bodisi izdane pod firmo banke.

Zakon z dne 31. decembra 1893, št. 12. drž. zak. in naredba z dne 21. aprila, št. 75. drž. zak. ustanovljata določila gledé imenovanja voditeljev in nadzornikov pri rudnikih. Naredba z dne 16. maja, št. 85. drž. zak. govori o nedeljskem počitku, zakon in naredba z dne 20. julija, št. 168. in 167. drž. zak., kakor tudi naredbe z dne 27. julija, z dne 10. in z dne 18. novembra, št. 169., 216. in 220. drž. zak. pa o zavarovanji proti nezgodam. Naredba z dne 24. decembra 1893, št. 7. drž. zak. dopolnjuje § 88. obrt. reda.

Pičlo je število naredeb in zakonov, ki spadajo v delokrog pravosodnega ministerstva: zakon z dne 11. maja, št. 126. drž. zak. o razlastitvi zemljiških kosov, ki naj služijo javnim namenom, zakon z dne 9. julija, št. 151. drž. zak., s katerim se na nedostaten način preminjajo nekatere določbe tiskovnega zakona in kazensko-pravdnega reda, ter zakon z dne 5. decembra, št. 227. drž. zak., s katerim se urejuje postopanje pri posvetovanji načrtov, ki se tičejo novega civilnega pravdnega reda, so najvažnejši zakoni, ki jih nahajamo te vrste v državnem zakoniku minolega leta.

Vender tudi za pravosodno stroko preteklo leto ni bilo brez vsega pomena. Načrti novih zakonov zapustili so posvetovalnice odsekov ter se preselili v zbornico samo. Ako se bode nadaljevalo pričeto posvetovanje z isto marljivostjo, kakor se

je pričelo, veselil se bode tudi kronist našega lista ter o tem poročal v prvi številki prihodnjega letnika. Podrobneje govoriti nečemo o delovanju zakonodavnih faktorjev v tej stroki, ker itak vsi pravniki pazljivo zasledujejo poročila po dnevnikih.

Davčna reforma po našem mnenji vsaj, ne da bi si hoteli prisvajati odločilne sodbe, nima lepe prihodnosti, pač pa socialni zakoni, ki se pripravljajo v poljedelskem ministerstvu kmetovalcu v prid.

Jednako kakor v Avstriji, godi se v tej zadevi tudi v sosednih državah, posebno na Nemškem. Sedanje parlamentarno zakonodajstvo menda ni posebno ugodno za izvršitev obširnih zakonov.

Tudi letos ne preostaje nam torej ničesar družega, nego upanje na boljšo bodočnost, kar je itak najboljše, kar more imeti človek, najsi je tudi pravnik.

V Ljubljani ob novem letu 1895.

Iz pravosodne prakse.

Civilno pravo.

a) Ustna kupna pogodba ni dovršena, ako nista pogodnika gledé vseh pogodbenih točk jedina, (gledé časa, kedaj je kupnina plačana, gledé fizične predaje, poistinitve, ali je prodano zemljišče obremenjeno ali ne.) — Dogovor, da bode prodajalec izpraznil stanovanje, kader bo pogodba pisмено napravljena, govori za to, da sta pogodnika nameravala pisμένο pogodbo. — Sprejem zadavka in rokoseg nista sama zase merodajna pri presoji pravnega opravila. — Ako je bilo isto zemljišče prodano dvema kupcema zaporedoma, in je dosegel drugi kupec vknjižbo svoje lastnine, ne more tožiti prvi kupec na izpolnitev pogodbe nego le na odškodnino.

Zahtevku tožnika A, glasečemu se: toženec B je dolžan a) pripoznati, da se je dne 14. februarja 1894. l. med tožencem in tožnikom dogovorila ustna kupna pogodba, da kupi tožnik od toženca njegov vinograd vl. št. 165 d. obč. Stoperci, kakor vse leži